

No. F09222/1276

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή υπ.αρ. 61838/14

Παντελεήμων ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

κατά ΕΛΛΑΔΟΣ

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), αφού συνεδρίασε την 12 Ιανουαρίου 2016 σε Τμήμα με την ακόλουθη σύνθεση :

Mirjana Lazarova Trajkovska, *Πρόεδρος*,

Guido Taimondi,

Ledi Bianku,

Kristina Pardalos

Linos-Alexandre Sicilianos,

Paul Mahoney

Pauliine Koskelo, *δικαστές*

και με τη σύμπραξη του Andre Wampach, *Βοηθού Γραμματέα Τμήματος*,

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ

1. Ο προσφεύγων, ο κ. Παντελέμων Λαζαρίδης, είναι Έλληνας, έχει γεννηθεί το 1965 και είναι κάτοικος Αθηνών. Εκπροσωπήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από τον κ. Γ.Βλαχάκη, Δικηγόρο των Αθηνών

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ
ΥΠΟΘΕΣΗΣ

2. Τα πραγματικά περιστατικά, όπως εκτέθηκαν από τον προσφεύγοντα, συνοψίζονται ως εξής:

3. Ο προσφεύγων ήταν ιατρός, Αντισυνταγματάρχης του Στρατού Ξηράς.
4. Την 4 Ιουνίου 2007, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση αποχώρησης από το στρατό, την οποία ο υφυπουργός άμυνας αποδέχθηκε την 10 Ιανουαρίου 2008.
5. Την 2 Ιανουαρίου 2010, το Γενικό Επιτελείο Στρατού ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι οφείλει να καταβάλει στο Δημόσιο το ποσό των 121.321,72 € ως αποζημίωση λόγω πρόωρης αποδέσμευσής του.
6. Την 29 Μαρτίου 2010, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά της απόφασης του Γενικού Επιτελείου Στρατού βάσει της οποίας καλείτο να καταβάλει το προαναφερόμενο ποσό. Βασίστηκε μεταξύ άλλων στα άρθρα 4 παρ.2, 14 και 18 της Σύμβασης.
7. Με την από 20 Δεκεμβρίου 2010 απόφαση αρ.977/2011, το 5^ο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την προσφυγή του.
8. Το Ελεγκτικό Συνέδριο τόνισε ότι όταν ο προσφεύγων ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Στρατιωτική Σχολή (Τμήμα Ιατρικής) και ορίστηκε ως ιατρός, ανθυπολοχαγός στο στρατό ξηράς, είχε αναλάβει την υποχρέωση, δυνάμει του άρθρου 64 παρ.1 του διατάγματος 1400/1973, να προσφέρει τις υπηρεσίες του στις ένοπλες δυνάμεις για χρονικό διάστημα διπλάσιο εκείνου των σπουδών του, και δηλαδή για ένδεκα έτη, δέκα μήνες και δυο ημέρες. Το Ελεγκτικό Συνέδριο παρατήρησε επίσης ότι ο προσφεύγων είχε αποκτήσει ειδικότητα ψυχιάτρου, πράγμα που δημιούργησε την υποχρέωση δυνάμει του άρθρου 64 παρ.7, να παραμείνει άλλα πέντε πρόσθετα χρόνια στο στρατό. Εξάλλου, το γεγονός ότι απέκτησε πρόσθετη ειδικότητα στην ψυχιατρική στις Ηνωμένες-Πολιτείες με έξοδα των ενόπλων δυνάμεων από 24 Δεκεμβρίου 1998 έως 31 Ιανουαρίου 2000, τον υποχρέωνε να υπηρετήσει για

χρονικό διάστημα διπλάσιο εκείνου της ειδικότητάς του, δηλαδή δυο έτη, δυο μήνες και δεκαέξι ημέρες. Η συνολική διάρκεια κατά την οποία ο προσφεύγων ήταν υποχρεωμένος να υπηρετεί τις ένοπλες δυνάμεις ανερχόταν συνεπώς σε δεκαεννέα έτη και δεκαοκτώ ημέρες, αλλά ο προσφεύγων είχε υπηρετήσει μόνο δεκατέσσερα έτη δυο μήνες και έξι ημέρες. Ο προσφεύγων έπρεπε να υπηρετήσει για άλλα τέσσερα χρόνια, δέκα μήνες και δώδεκα ημέρες. Το ποσό των 121.321,72 € του επιβλήθηκε κατά συνέπεια, νόμιμα.

9. Την 21 Ιουνίου 2011, ο προσφεύγων άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, βάσει των ίδιων προαναφερομένων άρθρων της Σύμβασης (παρ.6 κατωτέρω).
10. Με την από 5 Μαρτίου 2014 απόφαση αρ.1244/2014 (η οποία επιδόθηκε στον προσφεύγοντα την 9 Απριλίου 2014), η Ολομέλεια αναίρεσε μερικώς την απόφαση του 5^{ου} Τμήματος και περιόρισε το ποσό σε 55.273,72 €. Ισχυρίστηκε ότι το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για την απόκτηση της ειδικότητας συνιστούσε περίοδο υπηρεσίας στις ένοπλες δυνάμεις και έπρεπε να συμπεριληφθεί στην περίοδο πραγματικής υπηρεσίας. Η συνολική περίοδος υπηρεσίας ανήλθε συνεπώς σε δεκαεννέα έτη και δεκαοκτώ ημέρες υπηρεσίας ενώ έπρεπε να υπηρετήσει άλλα εννέα μήνες και είκοσι τρεις ημέρες. Συνεπώς, το ποσό που έπρεπε να του επιβληθεί όφειλε να αντιστοιχεί στο βασικό μισθό κατά την ημερομηνία αποστράτευσής του προστεθειμένο με το υπόλοιπο της περιόδου κατά την οποία έπρεπε ακόμα να υπηρετήσει, δηλαδή 13.760 €, και προσαυξημένο με τα έξοδα της κατάρτισής του στο εξωτερικό (41.513,72 €).

II. ΤΟ ΟΙΚΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

11. Για το οικείο εθνικό δίκαιο και πρακτική, αναφερόμαστε στην απόφαση Chitos c.Grece (Χίτος κατά Ελλάδος)

[Αρ.51637/12, παρ.31-44, 4 Ιουνίου 2015
(αποσπάσματα)].

12. Ειδικότερα, οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 64 του Διατάγματος 1400/1973 έχουν ως εξής:

1. *Οι απόφοιτοι από τα Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.) και τη Στρατιωτική Σχολή Αξιωματικών Σωμάτων (Σ.Σ.Α.Σ.) αξιωματικοί αναλαμβάνουν από την ονομασία τους ως Ανθυπολοχαγών, Σημαιοφόρων ή Ανθυποσηναγών υποχρέωση παραμονής στις Ένοπλες Δυνάμεις (Ε.Δ.) για χρόνο διπλάσιο των ετών φοίτησής τους (...)*

2. *Όσοι κατατάσσονται απευθείας ύστερα από διαγωνισμό στις Ε.Δ. ως αξιωματικοί αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής για έξι έτη από την ονομασία τους ως αξιωματικών.*

6. *Αξιωματικοί που λαμβάνουν εκπαιδευτική άδεια για το εσωτερικό ή το εξωτερικό για χρόνο μεγαλύτερο των έξι μηνών, αναλαμβάνουν υποχρέωση παραμονής στις Ε.Δ. για χρόνο διπλάσιο του χρόνου της άδειας και των τυχόν παρατάσεών αυτής.*

15. *Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 3 έως και 8 υπολογίζονται μετά την λήξη της εκπαίδευσης που δημιούργησε την υποχρέωση και προστίθενται στην αρχική υποχρέωση των παραγράφων 1 και 2. Ο χρόνος εκπαίδευσης δεν προσμετράται για την συμπλήρωση της αναλαμβανόμενης υποχρέωσης.*

16. *Όσοι εξέρχονται από το στράτευμα λόγω παραίτησης ή απόταξης ή λόγω υποβολής ειδικής έκθεσης αποστρατείας, ... υποχρεούνται να καταβάλουν υπέρ του Δημοσίου αποζημίωση ίση με το γινόμενο του βασικού μισθού του κατεχόμενου βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα. Όσοι αποχωρήσουν με αίτησή τους πριν από την εκπλήρωση των ανειλημμένων υποχρεώσεών τους και έχουν εκπαιδευτεί στο εξωτερικό υποχρεούνται να καταβάλουν εκτός από την*

ανωτέρω αποζημίωση και τη δαπάνη της εκπαίδευσής τους. (...)»

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

Ο προσφεύγων διαμαρτύρεται για την παραβίαση του άρθρου 4 § 2 της Σύμβασης εξεταζόμενου μόνου και σε συνδυασμό με τα άρθρα 14 και 18 της Σύμβασης, λόγω της υποχρέωσης που του επιβλήθηκε να καταβάλει στις Ε.Δ. μια αποζημίωση ύψους 55.273,72 € για να μπορέσει να παραιτηθεί πριν την λήξη του χρόνου υπηρεσίας του.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 § 2 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

13. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η υποχρέωση που του επέβαλε η εθνική νομοθεσία να παραμείνει στον στρατό για χρονικό διάστημα υπερβολικά μεγάλο κατά τη γνώμη του ή να καταβάλει, ένα υπερβολικό κατά την άποψή του ποσό, ως αντάλλαγμα για την λήξη της στράτευσής τους αποτελεί αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία, επειδή βαρύνει κατά τρόπο δυσανάλογο την ελευθερία της εργασίας και είναι ένας μη απαραίτητος περιορισμός της ελευθερίας αυτής. Επικαλείται συναφώς το άρθρο 4 § 2 της Σύμβασης το οποίο ορίζει τα εξής:

« 2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθεί εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασία »

« 3. Δεν θεωρείται ως "αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία" υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου :

β) πάσα υπηρεσία στρατιωτικής φύσεως ή, εις την περίπτωση των εχόντων αντιρρήσεις συνειδήσεως εις τας χώρας όπου τούτο αναγνωρίζεται ως νόμιμον, πάσα άλλη υπηρεσία εις αντικατάστασιν της υποχρεωτικής στρατιωτικής υπηρεσίας.»

14. Το δικαστήριο είχε την ευκαιρία να αποφασίσει σε παρόμοια περίπτωση, στην προαναφερόμενη υπόθεση Chitos c.Grece (Χίτος κατά Ελλάδος), υπό το πρίσμα της παρ.2 του άρθρου 4, και να καταλήξει ότι η παρ.3-β αυτού του άρθρου δεν κάλυψε την εργασία των επαγγελματιών στρατιωτικών. Το

Δικαστήριο διαπιστώνει πράγματι ότι η κατάσταση του προσφεύγοντα είναι παρόμοια με εκείνη που εξετάστηκε στην υπόθεση *Chitos*: Πρόκειται για δυο στρατιωτικούς ιατρούς που εκπαιδεύτηκαν σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ.1 του Νόμου αρ.3257/2004 και απέκτησαν στη συνέχεια ειδικότητα σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ.7 του ιδίου νόμου. Το Δικαστήριο σημειώνει επίσης ότι το ποσό που καθορίστηκε αρχικά σε 121.321,72 € μειώθηκε από την απόφαση αρ.1244/2014 σε 55.273,72 €, ποσό συγκρίσιμο με το ποσό που διεκδικήθηκε τελικά στην υπόθεση *Chitos*. Πρέπει ωστόσο να τονιστεί ότι στην προκειμένη περίπτωση, το προαναφερόμενο ποσό αφορούσε το συνολικό ποσό των 13.760 € (που αντιστοιχεί στο ποσό που οφείλεται για τη διάρκεια υποχρεωτικής θητείας την οποία όφειλε ακόμα να εκτελέσει, δηλαδή εννέα μήνες και είκοσι τρεις ημέρες) και 41.513,72 € (που αντιστοιχεί στα έξοδα της κατάρτισής του στις Ηνωμένες Πολιτείες). Εν τούτοις, στην υπόθεση *Chitos*, το ποσό των 49.978,33 € που επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα αντιστοιχούσε στο ποσό που οφειλόταν για περίοδο τεσσάρων ετών και δέκα ημερών.

15. Στην τελευταία υπόθεση, το Δικαστήριο θεώρησε ότι η υποχρέωση για τους στρατιωτικούς ιατρούς που επιθυμούν να αποχωρήσουν από τις Ένοπλες Δυνάμεις πριν την λήξη της υποχρεωτικής τους θητείας, να καταβάλουν στο Δημόσιο ορισμένα ποσά ως απόδοση των εξόδων που το Δημόσιο έκανε γι'αυτούς, για την κατάρτισή τους, ήταν απόλυτα δικαιολογημένα ως προς τα προνόμια των οποίων επωφελήθηκαν σε σύγκριση με τους φοιτητές της ιατρικής ως πολίτες.

16. Το πρόσωπο που ξεκινά σπουδές στην Στρατιωτική Σχολή δεν αγνοεί ότι το αντίτιμο της δωρεάν εκπαίδευσης, της αμοιβής και των κοινωνικών προνομίων από τα οποία επωφελείται λόγω της ιδιότητάς του ως στρατιωτικός, αποτελείται από την δέσμευσή του να υπηρετεί τις Ένοπλες Δυνάμεις για ορισμένα χρόνια μετά την λήψη του πτυχίου του. Η υποχρέωση των αξιωματικών να υπηρετήσουν για ορισμένο

χρονικό διάστημα μετά την λήξη της κατάρτισής τους, είναι άμεσα συνυφασμένη με την αποστολή τους και ότι η διάρκεια αυτής της περιόδου κρίνεται κατά την διακριτική ευχέρεια των Κρατών, ανάλογα με την ανάγκη απόδοσης της επένδυσης για την κατάρτιση των αξιωματικών και των στρατιωτικών ιατρών. Ο προσφεύγων Χίτος είχε σπουδάσει και αποκτήσει την ειδικότητα του αναισθησιολόγου με την μεσολάβηση του στρατού, καθώς και την δυνατότητα να ασκεί την ιατρική σε ιδιωτικό επίπεδο εκτός ωραρίου εργασίας. Η καθεαυτή αρχή της εξαγοράς των υπόλοιπων ετών υπηρεσίας δεν δημιουργούσε πρόβλημα ως προς την αρχή της αναλογικότητας (Χίτος, ως άνω, παρ.92-100). Τα σκεπτικά αυτά ισχύουν και στην προκειμένη περίπτωση.

17. Στην υπόθεση *Chitos*, το Δικαστήριο σημείωσε ότι ενώ ο προσφεύγων είχε ενημερωθεί από τις Ένοπλες Δυνάμεις ότι όφειλε να καταβάλει στο Δημόσιο αποζημίωση 107.000 € περίπου για τα έτη κατά τα οποία έπρεπε ακόμα να υπηρετήσει, το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε περιορίσει το ποσό που έπρεπε να καταβάλει στο Δημόσιο σε 50.000 €. Το Δικαστήριο τονίζει ότι το ποσό αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μη εύλογο, αφού ανήλθε σε ποσό μικρότερο των δυο τρίτων του ποσού που είχε εισπράξει κατά την επίδικη περίοδο (ibid, παρ.104). Στην προκειμένη περίπτωση, το ζητούμενο ποσό ανερχόταν σε 13.760 €, που αντιστοιχεί στον βασικό μισθό του για 10 μήνες περίπου, προσαυξημένο με το ποσό που αντιστοιχεί στα έξοδα της κατάρτισής του στις Ηνωμένες-Πολιτείες, μια περίοδος που θεωρείται ως πραγματική θητεία.

18. Τέλος, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι όροι που επιβλήθηκαν στον προσφεύγοντα για να προβεί στην ένδικη εξαγορά, δεν ήταν ίδιοι με εκείνους της απόφασης *Chitos*.

Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο θεώρησε ότι εμμένοντας στην απαίτηση να αξιωθεί η άμεση εκτέλεση της αρχικής απόφασης προσαυξημένης με τόκους, παρά το γεγονός ότι η αναίρεσή του εκκρεμούσε ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του είχε παραχωρήσει δυο φορές προσωρινή αναστολή της

εκτέλεσης της απόφασης, οι φορολογικές αρχές είχαν δημιουργήσει δυσανάλογη επιβάρυνση για τον ενδιαφερόμενο. Ο προσφεύγων δεν είχε την ίδια αντιμετώπιση εκ μέρους των φορολογικών αρχών, που δεν προέβησαν σε ενέργειες πριν την έκβαση της αναίρεσης του προσφεύγοντα.

19. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι φορολογικές αρχές δεν δημιούργησαν δυσανάλογη επιβάρυνση για τον προσφεύγοντα. Συνεπώς, στο μέρος αυτό, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως αβάσιμη, σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.3^α και 4 της Σύμβασης.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 4 § 2 ΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 14 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

20. Επικαλούμενος το άρθρο 4 παρ.2 της Σύμβασης, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, ο προσφεύγων, ως ιατρός αξιωματικός του Στρατού Ξηράς, διαμαρτύρεται για την διάκριση την οποία υπέστη σε σύγκριση με τους ιατρούς αξιωματικούς του ναυτικού και της αεροπορίας, διότι οι χρηματικές συνέπειες για πρόωρη αποδέσμευση πλήττουν μόνον τους πρώτους. Εξάλλου, ένας αξιωματικός που έκανε σπουδές σε στρατιωτική σχολή για έξι χρόνια, αναλαμβάνει αυτεπαγγέλτως την υποχρέωση να υπηρετήσει τις Ένοπλες Δυνάμεις για διάρκεια διπλάσια εκείνης των σπουδών του (δώδεκα χρόνια) ενώ ο αξιωματικός που έγινε δεκτός στις Ένοπλες Δυνάμεις μετά από διαγωνισμό, αναλαμβάνει την υποχρέωση να υπηρετήσει τις τελευταίες για έξι χρόνια από τον ορισμό του ως αξιωματικός (άρθρο 64 παρ.2 του Νόμου αρ. 1400/1973).

21. Το Δικαστήριο σημειώνει, όπως άλλωστε και η Κυβέρνηση, ότι από το άρθρο 64 παρ.7 και 17 του προαναφερόμενου Διατάγματος, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 παρ.1 του Νόμου 1394/1983, ότι η υποχρεωτική υπηρεσία για άλλα πέντε χρόνια σε περίπτωση ειδίκευσης, βαρύνει τους ιατρούς των τριών σωμάτων του στρατού. Ειδικότερα, διαπιστώνει ότι το άρθρο 14 παρ.1 του Νόμου 1394/1983, δεν καθιστά υποχρεωτική την

ειδίκευση των ιατρών του στρατού ξηράς, αναφέροντας μόνον ότι εκείνοι που επιθυμούν να αποκτήσουν ειδικότητα, υποχρεωτικά θα το κάνουν με την μεσολάβηση του στρατού (έρευνα ή δημιουργία υπεράριθμων θέσεων και πληρωμή των σχετικών εξόδων) (Χίτος, ως άνω, παρ.116).

22. Εξάλλου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το δικαίωμα απολαβής των δικαιωμάτων που εγγυώνται από την Σύμβαση χωρίς να υπόκεινται σε διάκριση, παραβιάζεται επίσης όταν χωρίς εύλογη και αντικειμενική δικαιολογία, τα Κράτη δεν εφαρμόζουν διαφορετική μεταχείριση σε πρόσωπα των οποίων οι περιστάσεις είναι αισθητά διαφορετικές (Thlimmenos c Grece (GC), αρ. 34369/97 παρ.44 ΕΣΔΑ 2000-4). Ωστόσο, η κατάσταση ενός απλού αξιωματικού του στρατού που έγινε δεκτός μετά από διαγωνισμό δεν μπορεί να συγκριθεί με εκείνη ενός αξιωματικού που σπούδασε με έξοδα του στρατού και λάμβανε μισθό κατά τη διάρκεια των σπουδών του, όπως η περίπτωση του προσφεύγοντα, και που στη συνέχεια απέκτησε ειδικότητα στην ιατρική με έξοδα του στρατού.

23. Κατά συνέπεια, το μέρος αυτό της προσφυγής πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο ως αβάσιμο, σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.3 α) και 4 της Σύμβασης.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ

24. Επικαλούμενος το άρθρο 18 της Σύμβασης, ο προσφεύγων διαμαρτύρεται ότι με την πρόβλεψη κυρώσεων κατά των στρατιωτικών που αποχωρούν πρόωρα από το στρατό με την υποχρέωσή τους να καταβάλουν ποσό 52.273,72 €, το Κράτος παραγνώρισε το νόμιμο σκοπό που επιδιώκεται σχετικά με τους περιορισμούς των δικαιωμάτων που εξασφαλίζονται από την Σύμβαση.

25. Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του και στο μέτρο κατά το οποίο είναι αρμόδιο να λάβει γνώση των προβαλλόμενων ισχυρισμών, το Δικαστήριο δεν σημειώνει καμία ένδειξη παραβίασης του δικαιώματος που εξασφαλίζεται από το άρθρο 18 της Σύμβασης. Το Δικαστήριο συμπεραίνει ότι αυτό το μέρος της προσφυγής είναι αβάσιμο

και πρέπει να απορριφτεί σε εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.3-α και 4 της Σύμβασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ,

Το Δικαστήριο, ομόφωνα

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη

Συντάχτηκε στα γαλλικά, εν συνεχεία κοινοποιήθηκε εγγράφως την 4 Φεβρουαρίου 2016

υπογραφή

Andre Wampach

Βοηθός Γραμματέας

υπογραφή

Mirjana Lazarova Trajkovska

Πρόεδρος

Πιστή μετάφραση του συνημμένου κειμένου

Αθήνα*, Η μεταφράστρια Α.Αλεξοπούλου